

Знамето кое денес го веат Албанците не било земско знаме на Епирското Кралство на Георгија Кастриот-Искендер (Александар), како што се мисли и се претпоставува. Овој легендарен македонски јунак и државник за свој земски симбол ги имал античките геми на древното македонско античко кралство - златножолтиот лав, со круна на главата, на црвено поле. Едно такво знаме до 1913 година се чувало во с. Долно Мелничани, Дебарско, во лозата на родот Николовци, потомци на Константин Кастриот. Сите кои мислат дека двоглавиот орел бил симбол на Кастриотите, се мамат и себе си и другите. Крунско сведоштво за тоа претставува печатот на Георгија Кастриот, со изгравирани лав, со круна на главата, кој денес се чува во ризницата на црногорскиот кнез Никола, на Цетиње. Двоглавиот орел, кој од 1913 година за свој земски симбол го има Република Албанија, бил земски симбол на српскиот крал Стеван Немања, со таа разлика што од средината на апликатот е отстранет само крстот, сè друго е исто. По Немањиќи, двоглавиот орел, со крст во средината, бил земен за земски симбол на војводството на Александар Дукљанин, современик на кралот Георгија Кастриот, за кој современите Албанци - Тоско-Гегите, сметаат дека бил симбол на династијата на Кастриотите.



ЗЕМСКИОТ СИМБОЛ - ШЕСНАЕСЕТКРАКОТО СОНЦЕ НА КРАЛСТВОТО ЕПИР И МАКЕДОНИЈА НА ГЕОРГИЈА КАСТРИОТ - ИСКЕНДЕР

Пишува:  
д-р Петар ПОПОВСКИ

Во голема заблуда се современите Албанци, кои сметаат дека знамето кое го веат - **двоглавиот орел на црвено поле**, со кое се гордеат и дома и надвор, бил некаков земски симбол на македонскиот крал Георгија Кас-

донски, од како се знае за овој македонски старински род, а тоа е почетокот на XIII век, чиј корен првобитно се јавува во градчето Канина, кај нив првобитно се негувало **шеснаесеткракото сонце од Куклиш** (Вергина), што како нацио-

триот, бидејќи преку нив се открива историската акрибија за македонскиот словенски карактер на Кастриотите. Бидејќи албанските историчари - академици не читаат историја, за кои старите пишани споменици и материјални сведоштва

# ALBANCITE VEAT SR

триот-Искендер (1405-1468). Никаде, во ниту еден пишан документ од обилството архивски материјали, кои ги претресовме во државните архиви во земјите од Западна Европа, во кои се опишани крупните настани поврзани со овој легендарен јунак на македонскиот народ во дваесетипетгодишната борба против Османлиите, како и во кореспонденцијата, која ја водел со европските царски и кралски дворови, кнежевства и војводства, не сретнавме податок дека за свој земски симбол некогаш го имал двоглавиот орел. Тој симбол, симболот двоглавиот орел, бил туѓ за Кастриотите. Чувствувајќи се потомци на Александар Маке-

нален симбол се носел и на павтите од женската невестинска носија, а подоцна во времето на Иван Кастриот, во континуитет се негувал **златножолтиот лав со круна на главата**. Не без причина турскиот суверен, султан Мурат II (1421-1451), по борбите кај Белград, денешен **Берат** и на Дебарско Поле, во 1444 година, кога Турците биле катастрофално поразени, бил наречен "**Втор Александар Македонски**". За ова нашироко се пишува во турските авторски и анонимни хроники од тој период. Овој податок албанските автори избегнуваат да го истакнат во своите писанија посветени на кралот Георгија Кас-

се **"гола вистина"**, односно безначајни и безвредни **"за многу напредната и развиена албанска наука"**, ќе дадеме мала хронологија со цел да го расветлиме ова **"табу-прашање"**, за некој да не живее во заблуда и да гаи лажни илузии.

Државата на Георгија Кастриот, како и секоја друга држава од тој период, имала свои земски, државни симболи - **знаме** и **грб**, со кои била препознатлива меѓу останатите македонски феудални заедници на Нов и Стар Епир и во Матија (Ематхиа), денешна Албанија, територија која пред и во време на османлискиот период била третирана како Западна Македонија. Имено, тоа биле



символите на древното Македонско античко Кралство - **античките геми**. Првобитниот родовски и земски симбол на Кастриотите било **шеснаесеткракото сонце**. Тоа се задржало кај пет генерации, од Иван (Joан) Канински, до Константин Кастриот. Кон средината на XIV век бил извршен притисок од страна на Анжујците, а подоцна и од Венецијанците, да се промени овој земски симбол. И двете земји, окупатори на тие простори, стравувале од обновата на Античка Македонија, што било разбирливо, зашто родот Кастриот бил во постојана експанзија. Заканите од двете

гулоски, кои примероци ги видел кај најстариот од потомците на Кастриотите, кај Димко (Димитар) Кастриот, при својата посета во с. Симона, кај Кроја, во 1897 година. Знамето претставувало единствен оригинален примерок од борбите на Георгија Кастриот со Османлиите, кое во долниот десен агол било расечено со меч. Се претпоставува дека се работи за оној ист грб кој ни го предава Жефарович (**Стематографија**, Виена, 1741), или оној на Матковски (**Грбовите на Македонија**, Скопје, 1987), откриен во 1620 година.

Лавот, како симбол, бил традиционален грб на династијата на Кастриотите. Во пишаните извори од тој период среќаваме податок дека таков вид знаме и таков вид грб, кои биле официјални симболи на Кнежевството, а потоа и на Кралството на Георгија Кастриот, непосредно пред доаѓањето на Османлиите на тие простори, во 1395 година, биле најдени во околината на Коњух, денешен **Елбасан**, потоа во Дебарско, во Реканскиот и во Малореканскиот крај, простори кои подолг период биле составен дел на неговото Кнежевство, односно Кралство. Во некои краишта во Епир и во Арванија родовските и земските државни симболи со **жолтозлатниот лав** се чувале до најново време.

Овие податоци доволно уверливо говорат дека двоглавиот орел, кој современите Албанци - **Гего-Мирдитите (Курдо-Арнаутите)** и **Тоско-Схигипетарите**, му го препишуваат на Георгија Кастриот, е без секаква основа. Орелот бил симбол на феудалните заедници кои го опкружувале Епирското кралство, на Дукљаните, Музаките и Анжујците (Фран-

ѓутоа, факт е дека двоглавиот орел со крст во средината, како симбол на династијата на Немањики, а тоа значи на српскиот народ, на балканските простори бил присутен пред доаѓањето на Анжујците (по XII век) на арванитските простори. Значи, тој симбол не бил ниту на Георгија Кастриот, ниту како што ќе видиме подоцна - на Дукљаните, туку исклучително на Србите, односно на Анжујците. Тоа што современите Албанци - **Тоските** и **Гегите-Арнаутите**, двоглавиот орел го сметаат за свој симбол, наводно наследен од Георгија Кастриот, значи дека оние кои во далечната 1913 година го утврдиле (присвоиле) како државен симбол на новата вештачка државна творба, наречена **Албанија (целт.: Албаник - Планина)**, очигледно не ја познавале историјата и резултатот на тој симбол. Од сè ова произлегува дека Албанците, кои од секогаш имале и имаат аверзија и крајно непријателски, та дури и крвнички однос кон Србите, и не само кон нив, туку и кон целиот словенски род, за свој симбол, со кој се гордеат дома и надвор, го имаат токму нивниот односно **српскиот двоглав орел, орелот на Немањики**, со таа разлика што кај современите Албанци е отстранет само крстот од средината со четирите амблеми со буквата **С**, а сè друго е сосема исто, дури и бојата на полето. Тоа е историски факт. Секако друго објаснување за тој симбол може да биде само фалсификат.

Знамето на Кастриотите, исто така, било знаме и на македонската династија, позната под името **Топии**, на прочуениот властелин Карло Топија. **Златножолтиот лав**, како симбол на македонската античка древност, на Кралството Македонија, стои втиснат и на спомен-плочата во манастирот "**Св. Јован Владимир**", кај Коњух (**Елбасан**), која била изработена по порачка од Топија, со што на директен начин ја изразил својата народносна припадност, но и припадноста на манастирот, кој го обновил со свои средства во 1383 година, на стогодишнината од неговото разурнување во катастрофалниот земјотрес од 1271 година. Потврда на тој факт претставува и словенскиот натпис на плочата, напишан со кирилско писмо, што зборува за македонското словенско потекло на неговиот род, на Топиите. Со ова материјално сведоштво, властелинот Карло Топија, чија баба потекнувала од француската династија на Карло Велики, се овековечил себе си како добротвор, кој се грижел за одржувањето на древните споменици на културата на својот народ, на народот на кој му припаѓал, на македонскиот.

(продолжува)

# PSKO ZNAME!

страни биле големи, бидејќи се заканувале дека ќе го уништат родот Кастриот. Поради тоа, Константин Кастриот бил принуден да ги промени дотогашните земски симболи и да се определи на другите антички геми. Новото знаме се состоело од **црвено копринено платно**, во чија средина се наоѓал **златножолт лав**. На двата краја од полето, наспроти штитот, на кој **на врвот стоел крст**, имало "**киски**" (реси) од свила во златножолта боја. Грбот го сочинувал, исто така, **златножолт лав**, кој **лежел врз црвена основа**, врз црвено поле, со **круна на грбот**. Вака се опишуваат грбот и знамето кај летописецот Жун-

цузите), а се јавувал во различна форма - апликација. Имено, двоглавиот орел како симбол, кој денес го користат Албанците, всушност бил **земски симбол на српската кралска династија на Немањики**, од времето на Стеван Немања (1199-1206). Според тоа, сите кои мислат дека двоглавиот орел претставувал некаков симбол на Кастриотите, се во голема заблуда. Оттаму, ако некој има некакво историско право кон тој симбол, кон двоглавиот орел, да го смета за свој национален симбол, тоа треба да биде Србија и никој друг. Дали Анжујците (Французите) го презеле од Србите или обратно, засега не е познато. Ме-